

ходи !

я зберігаю таємницю пристрасти і щастя
— серед літа що покірно догоряє
— посеред зими що гордо тріскає

п'янки кохання я знаходжу
в кожнім зернятку пшениці під
крилом птаха якого вже
(ходи !) ніхто не пізнає.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».